

ת"פ 53375/08/15 - מדינת ישראל נגד עבד אל סתאר מסארה

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 15-08-53375 מדינת ישראל נ' מסארה(עוצר)

בפני כבוד השופט נואה בכור

בענין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עבד אל סתאר מסארה (עוצר)

הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד אבישי רובינשטיין

הנאשם - הובא- וע"י ב"כ עו"ד קארין בן עמי

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות של ניסiou ליצוא, יבוא, מסחר, הספקה של סמים מסוכנים לפי סעיפים 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973 (להלן: "הפקודה") בלבד עם סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, והחזקאה/שימוש של סמים לא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א)+7(ג) רישא לפקודה.

על פי המפורט בכתב האישום, ביום **23.8.15** בטיענה החזיק הנאשם בשם מסוקן מסווג הרואין במשקל 5 גרם נטו מחולק ל-15 מנות עטופות בניר טואלט.

בנסיבות אלה, ניגש הנאשם לג'מאל מסארה, הושיט את ידו ובה חבלת הסם ואמר לג'מאל "בידאך?" (בתרגום: "רוצה?").

בתשובתו לכתב האישום הודה הנאשם כי החזיק בשם לשימוש עצמי בלבד, וכפר בכך שהציג סמים לאחר.

על עדי התביעה נמננו:

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין

(1) ע"ת/1-רס"ל יוגב אסיג (עמ' 8-6 לפרוטוקול)

(2) ע"ת/2-שחר לוי (עמ' 8-12 לפרוטוקול)

(3) ע"ת/3-אלן שמע (עמ' 12-15 לפרוטוקול)

.4

מטעם ההגנה העידות:

(1) ע"ה/1- הנאשם (עמ' 20-15 לפרוטוקול)

(2) ע"ה/2- ג'מאל מסארווה (26-22 לפרוטוקול)

.5

דין ומסקנות

לאחר שנדרשתי למכלול הראיות שהובאו בפני, מצאתי כי עלה בידי המआשימה להוכיח את המיחס לנאשם בכתב האישום.

אין מחלוקת כי הנאשם נתפס כשבידו שקיית ובה 15 מנחות הרואין, כפי הודה בעדותו בבית המשפט ובמשטרה, וכן אין מחלוקת לגבי שרשרת שם (פרו' עמ' 13 ש' 15).

למעלה מן הצורך יובהר כי הוכחה שרשרת שם ממקום בו רס"ב אלן שמע יצא מן הרכב מיד עם איתור הנieur בידו של הנאשם ע"י רס"ב שחר לוי, תפס בידו והוציא ממנו את הנieur ובו שקיית הנילון עם הסמים, הכנס את השקיית לכיס מכנסי הימני כמהות שהיא, והוציא אותה בתחנת המשטרה, מבלי לפתח את השקיות, שם סומנו כמפורט (ת/4; עמ' 13 ש' 12).

המחלוקה בתיק זה נסובה סביר תכלית החזקת הסמים על ידו - בין אם לצריכה עצמית של הנאשם ובין אם שלא לצריכה עצמית- לרבות ניסיון אספקתו לאחר.

פרשת התביעה

ציר פרשת התביעה הוא על עדותם של שני השוטרים שביצעו את מעצרו של הנאשם, **רס"ב שחר לוי**, רצז מודיעין של תחנת קדמה בטhiba (עמ' 8 ש' 20), **רס"ב אלן שמע**, בלבד ביחידה ללחימה בפשיעה של תחנת קדמה (עמ' 12 ש' 30)(להלן: "שחר" ו"אלן").

מדוע חות הפעולה של השניים, כמו גם עדותם בביב"ש, עולה כי ביום **23.8.15** הגיעו לבניית סמואה לבנה מסווג קאייה לעיר העתיקה בטhiba, כאשר שחר נהוג ברכבת ואילן יושב במושב ליד הנהג. בהגיעם למקום, פגשו

בג'مال מסארווה, ע"ה 2 (להלן: "ג'مال"), המוכר לגורמי המשטרה כסוחר סמים, כשהוא יושב על כסא בצד הדרק (עמ' 8 ש' 24-25; עמ' 10 ש' 19-20; **ת/4; ת/2**; עמ' 13 ש' 1-3, ש' 5), עצרו את הרכב כמטר וחצי ממוקם מושבו, ושחרר החיל לשוחח עמו דרך חלון הרכב הפתוח (עמ' 8 ש' 26; עמ' 10 ש' 11; עמ' 13 ש' 29-30).

כעבור מספר דקות הגיע הנאשם, כשהוא לבוש בחולצה משובצת, מכנסים בצלע יրוק וחובש לראשו כובע שחור מפוספס, וניגש לג'מל בנוכחות (עמ' 14 ש' 11-12).

משלב זה ואילך, עדותם של שחר מפורטת יותר לגבי תיאור אופן ההתנהגות האירוע, בשל מיקומו ברכב כפי שיפורט להלן.

מדוע ח' הפעולה של שחר עולה כי כשהגיע הנאשם- ניגש לג'מל, התכווף לעברו ושאל אותו בעברית "**בידאך?**" (בתרגום לעברית- "רזהה?") תוך שהוא מגיש לו את ידו הימנית בה החזיק טלפון סלולרי אדום ונייר טואלט לבן מגולגל בצורה "כדור" (**ת/2**).

בעודתו בבית המשפט חזר שחר ותאר באופן דומה כי כשהגיע הנאשם - ידו הייתה **מאוגרפת**, (גם שלא ציין זאת בדו"ח - עמ' 12 ש' 13), וכשהתכווף אל ג'מל - **פתח** את היד, שאלו "בידאך?" (עמ' 8 ש' 26-28; עמ' 12 ש' 20-21), אז זיהה שחר את מנוט ההרואין עטופות בנייר טואלט (שם, ש' 28-29; עמ' 9 ש' 27-32; עמ' 11 ש' 2-4; עמ' 12 ש' 15, ש' 17).

גם שבתחליה לא זכר אם הניר שראה בידו של הנאשם היה פתוח או סגור, נזכר שחר בעודתו כי הניר היה **פתוח** (עמ' 10 ש' 7-6), **ראה** הלכה למשה את מנוט הסם, ועל כן אמר לאילן ליצאת מהרכב (עמ' 11 ש' 6-7).

דברים אלה סותרים במידה מסוימת את התייעוד של השניים בדו"חות הפעולה מהם עולה כי שחר **אמב** לאילן שירד מהרכב כי לנאשם יש ביד **טלפון נייר** (**ת/2; ת/4**) - ולא סמים, אף בדו"ח הפעולה לא ציין שחר שראה סמים בתוך הניר (עמ' 11 ש' 9-8).

יש לציין כי אף הסברו של שחר לפער זה - בכך שלא הייתה לו שנות לומר לאילן כי הנאשם מחזיק סמים בידו בשל דוחק הזמן והצורך לפעול מהר בסיטואציה האמורה (עמ' 10 ש' 1-2) - **אינו מסביר** מדוע לא כתוב בדו"ח כי **ראה** סמים בניר.

מהאמור מתעורר ספק ממש בשאלת אם בשלב זה ביישבו ברכב ראה שחר את הסמים בידי הנאשם, אם לאו, אולם **אין** בכך כדי לכՐסם בריאות התביעה הויאל ובשלב זה התגבש אצלו מילא חשד סביר מספיק כדי לעכב את הנאשם ולערוך חיפוש חיצוני על גופו.

לעומת עדותו של שחר, גרסתו של אילן מצמצמת יותר, אולם עולה בקינה אחד עם תוכן עדותו של שחר.

מדוע ח' הפעולה של אילן וمعدותו בביב"ש עולה כי ראה את הנאשם מתכווף לג'مال ומשוחח עמו, אולם לא שמע את תוכן הדברים (**ת/4; עמ' 13 ש' 7-5; עמ' 14 ש' 3**).

בהמשך עדותו הודה כי לא ראה את הנאשם מדבר עם ג'مال בפועל כיוון שמדובר בשניות ספרות, אך הנימ' כי שוחח עמו לפי תנועת הגוף של הרכינה (**עמ' 15 ש' 4-2**).

למען הספר ספק יובהר כי גרסתו זו מחזקת את גרסתו של שחר, הויל ומדובר במילה אחת ששמע את הנאשם אמר ג'مال, ולא בשיחה ערה וממושכת, לא מן הנמנע כי אילן לא שם ליבו אליה.

מיד לאחר איתור הניר ו/או הסמים بيדו של הנאשם - העיד שחר כי הורה לאילן לצאת אל הנאשם, ובתגובהו- אילן יצא מהרכב ותפס את הנאשם, את מכשיר הטלפון, ואת מנורת הסם שבידו (**עמ' 8 ש' 30-29; ת/2; נ/4**), באופן שמתישב עם עדותו של אילן (**עמ' 13 ש' 8; ת/4**).

עדותם של **שחר ואילן** הותירה בי רושם מהימן, וגרסאותיהם אמינות ומתישבות זו עם זו. עדותם מצירפת תמונה קוגנטיבית ויחידה של האירוע, למעט סתריות פעוטות ושותיות כנ"ל

- שלא זו בלבד שאין מכרסות במהימנותם, אלא אף מחזיקות אותה- הויל ומצביעות על תיעוד אונטי של מהלך האירוע.

כך למשל, העובדה לפיה אילן לא שמע את תוכן דבריו של הנאשם לג'مال, אם בכלל, לא ראה את הניר בידייו בישבו ברכב, ולא ראה כי הגיע את היד עם הסמים לג'مال- מחדדת את אמינותו של אילן, שדוחה רק אודות מה שנקלט בחושיו שלו.

יתירה מכך, גרסתו של אילן סבירה והגיונית בנסיבות אלה בהן יש לייד מושב הנהג - היוו 玆חוק מהאירוע ביחס לשחר, שישב ליד חלון מושב הנהג צפה במתרחש באופן ישיר וקרוב יותר, כשגופו של שחר וגוף הרכב מסתירים לו חלק מהאירוע.

דברים אלה מקבלים חיזוק מקום בו שחר העיד כי הנאשם הגיע machliko האחווי של הרכב, עובדה המקשה על אילן, שישב בכיסא הקדמי ליד הנהג, לעמוד באופן מדויק על אופן התרחשות הדברים (**עמ' 11 ש' 10-12, ש' 31**).

כך עולה אף עדותו של שחר- לפיה אילן לא ראה את הניר והטלפון بيדו של הנאשם כיוון שגוף הרכב הסתר לו (**עמ' 11 ש' 21-25, ש' 27**), בעוד שהתרחשות עצמה קرتה לצד השמאלי ליד חלון הרכב (**עמ' 11 ש' 16, ש' 29**).

זאת ועוד, על פני הדברים מעלה עדותם של שחר ואילן בביב"ש ובדו"חות פער בכל הנוגע לסוגיות אגרוף ידו של הנאשם ואייתור הסמים מתחר הרכב, אולם בחינת תוכן עדויותיהם מעלה כי למעשה לא קיימת סתירה בעניין זה.

כשניגש הנאשם לג'מאל - ידו הייתה מאוגרפת, באופן המתישב עם העובדה כי אח兹 בטלפון נייד ובקיט ובה 15 מננות סמ. הנאשם פתח ידו בעת שהציג לג'מאל לKENOT את הסמים, כנוגג רוכל המציג את "מרכזתו", ובהתאם למסתו של שחר, ובשלב זה אף הבחן בסמים, ומוציא אילן מהרכב לעבר הנאשם - אגרף האחרון שוב את ידו, כל הנראה כאינסטינקט על מנת "להגן" על הסם /או על עצמו מפני הפללה (עמ' 12 ש' 10, ש' 17-18).

לאור האמור, ניתן להבין מדוע מעודתו של אילן עולה כי לאחר שירד במחירות הרכב, תפס את ידו של הנאשם, שהיתה מאוגרפת (עמ' 14 ש' 14) וביקש שיפתח אותה (עמ' 14 ש' 19), למראות שחר מUID כי ראה את הנאשם מחילון הרכב, בעודם יושבים ברכב, כシידו פתחה, מבל' שיש בכך סתירה.

בנסיבות אלה, בעת שעיבב אילן את הנאשם מחוץ לרכב - ראה בידו נייר ובו שקיית נילון שקוף המכיל הרואין המחולק ל- 15 מננות (עמ' 13 ש' 8; עמ' 15 ש' 1; **ת/4**), כשbid שמאלו החזיק מכשיר טלפון נייד, וביד ימין-את נייר הטואלט המגולגל ובו מננות הרואין (עמ' 13 ש' 9-8).

ה גם שקיימת סתירה בין עדותם של אילן וshore בכל הנוגע לשאלת האם הנאשם החזיק את הנייר והטלפון ביד אחת או בשתי ידיים נפרדות (**ת/4**; עמ' 14 ש' 5-6, ש' 16-17, ש' 22-26, ש' 28-29) הרי שאין מדובר בפרט מהותי היורד לשורש הסוגיה השנייה במחלוקת, מקום בו אין חולק כי הסמים נשוא תיק זה, נתפסו ביד הנאשם, ושיכים לו.

יובהר כי לא מצאתי כל CORSOM במחימנותו של אילן אף בנוגע לעובדה לפיה מחד גיסא העיד שלא שמע את תוכן דברי הנאשם לג'מאל ולא ראה את תכולת ידו, ומайдן- ידע לתאר את לבשו של הנאשם. דבר זה מובן נכון העובדה לפיה האינטראקציה בין ג'מאל לנפטר ארעה בפרק זמן קצר של שניות ספורות שעה כשבודה ראייתו של אילן מוגבל כאמור לעיל, בעוד שמלבוש הנאשם יכול היה להתרשם בעת שיצא מהרכב וניגש אליו, כמו גם במהלך נסיעתם בניידת לאחר מעצרו של הנאשם ובתחנת המשטרה (עמ' 12 ש' 4-1).

אין חולק כי מיד עם מעצרו ותפיסת הסם בידו, הודה הנאשם כי הסם שיר לו, וטען כי הוא לצורך צרכיו העצמיות בהיותו נרקומן, המוכר לסמים מזה שנים רבות.

מדוח' המעצר, כמו גם דוחות הפעולה של שחר ואילן ועדותם בביב"ש, עולה כי תנובתו הראשונה של הנאשם הייתה "זה שלי, אני חולה" ואף לשאלתו של אילן - נקב במספר המנות שבידו (**ת/2; ת/4; ת/3;** עמ' 9 ש' 6-3; עמ' 13 ש' 9-10).

בעודותם בביב"ש העיד שחר כי הנאשם היה ሞפטע בעת מעצרו - כיון שלא היה אותם אנשים משטרה (עמ' 9 ש' 1-2), בנויגוד לג'מאל שזיהה אותם ככאלה (**ת/5** ש' 51; עמ' 10 ש' 15-12), גרסה המתישבת עם עדותו של

ג'مال לפיה הנאשם לא ידע שמדובר בשוטרים (עמ' 25 ש' 22, ש' 23; עמ' 23 ש' 31, ש' 27).

עובדה זו מחזקת את גרסתם של עדי התביעה הוואיל ומסבירה כיצד הנאשם חש בנווה להציג סמים לג'مال בנסיבות, ללא מORA, ואף עליה בקנה אחד עם עדותו של שחר לפיה בתגובה לשאלתו של הנאשם "בידאך?". נסה ג'مال לסמן לו בידו ובמבעטים בעיניו שלר, הדף את ידו המשטחת של הנאשם, וניסה להרחיקו ממנו (עמ' 9 ש' 11-8, ש' 17-14). התנהגותו אותה תאר ג'مال בדיוק במשטרה לפיה היה נהוג "אם" היה מדובר בסמים(!) (**ת/נ 57-58, ש' 50**, ש' 57-58).

בנוספ, זיהוי של ג'مال כי מדובר בשוטרים מתישב אף עם העובדה לפיה לא ענה לנאשם, ולא נגע בסמים במהלך האירוע (עמ' 9 ש' 24-26).

תיאור זה של התנהגותו של ג'مال, אין מוזכר בדו"ח הפעולה של שחר (עמ' 9 ש' 19-21), חרב העובدة שמדובר בפרט מהותי.

עם זאת, אין בכר כדי לעקע את אמינותו של שחר, הוואיל והשMattת פרטיים אלה סבירה (ה גם שאינה תקינה) מקום בו דו"ח הפעולה נכתב רק בהגעם לתחנת המשטרה (עמ' 11 ש' 9; עמ' 13 ש' 20-23) - שاز התמקד בפירוט ניסיון המכירה ותפיסת הסמים בידו, המהווים את לב ליבו של התקין.

מהימנותם של השוטרים מתחזקת נוכחות הקפdatum להעיד רק אודות מידע שנתרפס בחושיהם, ומבל' להסס לאשר פרטיים שאינם מטיבים עמו.

כך למשל, **אילן** אינו פוסל בעדותו את האפשרות לפיה כיוון שלא שמע את תוכן השיחה בין הנאשם לג'مال - יתכן כי לא שוחחו (עמ' 15 ש' 7-5), מעיד כי הגם שראה את הנאשם מתכווף לכיוונו של ג'מל לא הבחין בשום דבר נוספת, וכי הוא עצמה לא ראה בישבו ברכב את ניר הטואלט בידו (עמ' 14 ש' 8-7; עמ' 15 ש' 9), ומודה כי לא הזהיר את הנאשם מפני הפללה עצמית טרם שברר עמו לגבי החומר שנתרפס בידו (עמ' 15 ש' 13-15).

שחר, לעומת זאת, הודה כי לא חשב לצלם את ההתרחשויות למרות שיש לו מצלמה במכשיר הטלפון הנייד (עמ' 10 ש' 32-26; עמ' 11 ש' 1).

בנסיבות אלה, יש בגרסתו של שחר לעניין ניסיון המכירה וברשותו של אילן המחזקת אותה בנסיבות מהותיות, לצד תפיסת הסמים בידו של הנאשם בעת האירוע-ambil' שהיה לנאשם הסבר סביר לנסיבות אלה. די כדי להרשיעו.

גרסת הנאשם

עמוד 6

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

לעומת גרסתם של עדי התביעה, **הנאשם** הותיר רושם בלתי מהימן בעילן הן בעדותו בביבמ"ש והן בחקירותו במשטרה, ובבדיקות גרסתו מעלה כי זו רווית סתריות רבות ומהותיות, אינה סבירה, ואינה מתיחסת עם השכל היישר.

על פי גרסתו, הינו נרכזמן המשמש בסמים החל משנת 1987 מידי יום ביום (ג/3; עמ' 16 ש' 4-3; **ת/1** ש' 52), והסמים שנטפסו על גופו באירוע- הינם לצריכה עצמית.

את כמות הסם שנטפסה על גופו הסביר הנאשם בכך שנוהג להשתמש ב- 10 מנות מידי יום (עמ' 16 ש' 22-23, ש' 28, ש' 25, ש' 32), וכיון שמדובר בסם מעורבב בחומרים נוספים, ולא סם "נקוי" - יש לו צורך בכמות של 15 מנות שוות ערך לכ-10 מנות "נקיות" כדי לא לסייע מתחמי גמילה של "קריז" (עמ' 16 ש' 30).

עוד העיד בביבמ"ש כי משתמש בסמים החל מהבוקר כל שעתיים- שלוש (עמ' 17 ש' 13-14), וכי עלותמנה הינה 50 ₪ (עמ' 17 ש' 19-20).

ברי כי מדובר בגרסה כבושה, שלא נמסרה על ידו במשטרה. אדרבא- בחקירה במשטרה טען ש"אינו יודע" באיזו כמות משתמש מידי יום, למורת שನשאל על כך במפורש (**ת/1** ש' 54-56), כל זאת מבלי שהיה בידיו הסבר סביר לכך למעט ש"לא היה מרכז" כיון שהיא ב"קריז" (עמ' 18 ש' 29-31).

בנוסף, גרסתו זו של הנאשם לפיה שימושו בסם לצריכתו העצמית (**ת/1** ש' 35) - אינה מתיחסת עם האישור הרפואי בעניינו ממנו עולה שדיווח על התמכרות לסוג מסווג **קובקאי בלבד** (ג/1), ואין מזכיר הרואין כלל.

הנאשם לדידו מכחיש לחלוטין את גרסתם של השוטרים, שנמצאה כאמור מהימנה ואמינה בענייני.

אליבא הנאשם, עבר במקום האירוע בדרך לקנות סגריות בעיר העתיקה בטيبة, כשвидו הסמים ומצביע טלפון הנייד (עמ' 16 ש' 18-21), והשוטרים התNELלו עליו- מבלי שדיבר עם ג'מאל כלל. מطبع הדברים מכחיש הנאשם אף שהושיט את ידו עם הסמים לג'מאל, וכי אמר לו "בידאק?" (עמ' 17 ש' 4-2).

יש לציין כי אף זו גרסה כבושה של הנאשם, שבחקירותו במשטרה לא הסביר את הימצאותו במקום בכך שהלך לקנות סגריות, לטעنته- כיון שלא היה מרכז, ולא שאלו אותו על כך (עמ' 19 ש' 10).

יצוין כי "הסביר" זה נסתה מניה וביה נוכח העובדה כי הנאשם נسئل במפורש בחקירה מספר פעמים מה עשה בבוקר עובר לאירוע (**ת/1** ש' 10, ש' 16, ש' 20) והוא התחמק באופן מובהק ממantan תשובה, קל וחומר שלאذكر את גרסתו הנ"ל בביבמ"ש (עמ' 19 ש' 11-14).

לא זאת אף זאת, שבהמשך עדותו משנה הנאשם את "הסבירו" וטוען כי לא סיפר על כך הואיל ושמर על זכות השתייה בחקירה (עמ' 19 ש' 14-11).

למעשה, ראשית ראייה לעניין עבירות הניסיון למכירת סמים עולה כבר נוכח תשובתו של הנאשם בחקירה לשאלת מודיעី הצביע את הסמים שבשקיית לג'マル, לפיה ענה "**אני רוצה להגיד את זה בבית משפט**" (**ת/1** ש' 38-39). העובדה לפיה בבבימ"ש מכחיש הנאשם תשובתו זו- רק מחדדת את היותה מפלילה (עמ' 20 ש' 1-5).

דברים אלה מקבלים משנה תוקף מקום בו הסמים הוצאו ע"י הנאשם לג'マル- המוכר כנרקומן, סוחר סמים בעצמו, ובעל הרשותות רבות בתחום (עמ' 22 ש' 16-15; ש' 20-21; עמ' 23 ש' 12; עמ' 24 ש' 22).

ה הנאשם כבש את עדותו גם בכל הנוגע לשאלת המקור ממנו קנה את הסמים, כאשר במשטרת סרב לענות על כך, וטוען כי "לא יודע" מה אכן השיג את הסמים, מנסה להתחמק בתשובה בכך שהוא אדם חולה וצריך רפואי, ולבסוף אומר במפורש שלא יסגור ממי קנה את הסמים (**ת/1** ש' 32-37; **ת/1** ש' 72-70), ובבבימ"ש- טוען לראשונה כי קנה את הסמים מ"**אחד מהשתחים**" (עמ' 19 ש' 17).

אף בעניין זה סותר עצמו הנאשם בגרסתו, כשמחד- מעיד שלו קח ממנו את הסמים ולא קונה, ומайдך- מעיד שימוש לו עבורים (עמ' 19 ש' 21-16).

ה הנאשם ממשין להסתבר בשקרים בסוגיה זו כشنשאלו בבבימ"ש לפשר סיירבו לענות על כך במשטרת- וטוען כי כביכול לא נשאל-טוענה שאיינה נכונה (**ת/1** ש' 70-71; עמ' 20 ש' 18-21).

ג'マル, שהיעד עד הגנה בתיק, מכחיש אף הוא בעדותו כי הנאשם שאלו "**בידאך?**" ושהצביע לו לknות סמים (עמ' 23 ש' 31-30).

על פי עדותו, בעת שעמד ליד ביתו- הגיעו אליו השוטרים ברכב, והחלו לדבר עמו. בעבר מספר דקודות ניגש אליו הנאשם, ישב לידו, והם לא הבינו מה יש לו (עמ' 23 ש' 19-17), אך לאחר אמר לאוילן "הנה עוד נרקומן בא" ולא התייחסו אליו (עמ' 23 ש' 19).

בעבור מספר דקודות, טוען ג'マル כי ישיבתו של הנאשם במקום הפרעה לשוטרים, הם עשו עליו חיפוש, תפסו על גופו את הסמים, ועצרו אותו (עמ' 23 ש' 19-22; **ת/5** ש' 46-47), אף הוא עצמו נעצר בעבר מספר שעות והובא לתחנת המשטרה, שם אימנו עליו שיעיד כי הנאשם הצביע למכוור לו סמים- אחרת "ילבשו" עליו תיק (עמ' 23 ש' 25).

לモතור לציין כי גרסתו של ג'マル בבבימ"ש הינה כבושה, בדומה לגרסת הנאשם, השונה באופן מהותי מגרסתו במשטרת, שם מסר כי בעת שהגיע הנאשם למקום הצביע לו לקנות מקשר טלפון בידי בנסיבות השוטרים, והוא סירב (**ת/5** ש' 12-13).

רק לאחר מכן מתאר כי הנאשם התישב לידם, והשוטרים בתגובה- ערכו עליו חיפוש (**ת/1** ש' 14-13).

אין חולק כי מדובר בשינוי גרסה מהותי ומשמעותי- הוайл ובעדותו בביבמ"ש הsmith ג'مال לחלוון את עניין ניסיון מכירת מכשיר הטלפון הנידי, לא מתאר כל אינטראקציה עם הנאשם, לרבות דבר, בעוד שבמשטרת -מתאר אינטראקציה של שיחת ממש -בה הציג הנאשם למוכר לו מכשיר טלפון, והוא בתגובה סירב. בנוסף, גרסה זו מסבירה את הגעתו והימצאותו של הנאשם במקום, בניגוד לגרסה בביבמ"ש המתארת את הנאשם כתימהוני שהגיע והתיישב במקום ללא כל מטרה.

משנשאל ג'מל על סתרה זו במפורש בביבמ"ש, טוען לפתע כי כלל "**לא זכור**" אם הנאשם הציע לו לkenot הטלפון ניד או לאו (עמ' 24 ש' 18), וכי אולי הוא "**מבולבל**" ואינו זכור (עמ' 25 ש' 7-5) וחוזר וטוען כי אינו זכור את תיאורו במשטרת (עמ' 25 ש' 9-8).

משהסתבר בחקירה מנסה ג'מל לטעון טענה מופרכת אחרת לפיה "**אולי אמרתי בטעות שהוא הציע לי פלאפון**" (עמ' 25 ש' 13).

לא זו בלבד כי אין חולק שלא ניתן לתאר סיפור אירע כגן זה "בטיעות", אלא שטענה זו אף היא נסתתרת בהמשך עדותו של ג'מל עת נשאל מדבר לא רצה במכשיר הטלפון הנידי וטוען כי לא רצה הוайл ויש לו מכשיר טלפון (עמ' 25 ש' 20) - באופן ממנה משתמע כי חזר ומאשר את הגרסה של מכירת הטלפון, ומגדיל לעשות כ"megabe" מעשה זה בטענה כללית כי אנשים במקום מגורייהם נהגים למוכר מכשירי טלפון ניידים בשביל כסף (עמ' 25 ש' 25).

סתירה זו מתחדדת נוכח התעקשותו של ג'מל במשטרה באופן מגמתו מובהק, מספר פעמים, כי לא ראה דבר בידיו של הנאשם מלבד הטלפון (**ת/5** ש' 20), וכי הנאשם הציע לו **רק** טלפון (**ת/5** ש' 28, ש' 30, ש' 37), כפי שאף עולה מעדותו של רס"ל יוגב אסיג שגביה את הودעתו במשטרת (עמ' 7 ש' 17-16) ובביבמ"ש- "נשכח" הדבר מליבו כלל.

הנה כי כן, לא זו בלבד שג'מל סותר עצמו בעדותו- אלא שגרסה זו של מכירת הטלפון כלל לא בא זכרה בעדותו של הנאשם (!).

בנסיבות אלה, גרסאותיהם של הנאשם וג'מל אין מהימנות בעיניו וסותרות לחלוון. הם הותירו רושם מגומגם, בלתי אמין, כשל אחד- מציר תמורה אחרת של האירוע (אף זאת- תוך סתרות פנימיות בכל עדות), ועל כן אני מעדיפה את עדותם של עדי ה证实.

בחינת עדותו של הנאשם מעלה שלל סתרות פנימיות ופירות, המכרסמות בנסיבותיו ככלל:

כך, בחקירהו הנגדית של הנאשם התגלתה סתרה בכל הנוגע לאופן ימון הסמים אותם צורף: מחד גיסא -הheid כי מקבל סך של 3,000 ₪ מביתו לאומי (עמ' 17 ש' 21-22), ומשכורתה של אשתו הינה ע"ס 150-200 ₪ ביום (עמ' 17-23), בעוד שמאידך- עלותן של 10 מנחות סט מיידיים (כפי שהheid כי צורף) הינה 500 ₪ ביום - 15,000 ₪ בחודש- באופן שאינו מתישב עם הנסיבות החודשיות, אף לא בקיורו.

משמעות הנאשם עם הפער האמור- ניסה לישב זאת בכך שלוקח כסף גם מאחוטו שגרה עמו, ומשנה גרסתו לפיה לא משתמש ב-10 מנות מיד' יום, כי אם לפעמים פחות (עמ' 17 ש' 28-27).

בנוסף, אין בפיו הסבר למקור הכספי ליתר כלכלת הבית ולהוצאות מחיה, כמו גם תשלום חובות הקיימים אליו בא דברי אשתו (עמ' 18 ש' 5-6), וטעון בעלמא כי הם "مستדרים" ומתרנסים ממשוכרתן של אשתו ואחוטו (עמ' 31-32 17).

גרסה זו סותרת את האמור ברישא עדותו, לפיה אין לו הכנסה מלבד משכורתה של אשטו וקצבת ביטוח לאומי (עמ' 16 ש' 1-2), וכן סותרת את טענותו לפיה לא נדרש ליותר מ-10 מנות סם מיד' יום בשל היותו מנות שאין "נקיות" (עמ' 16 ש' 30).

זאת ועוד, דברים אלה כלל לא הוזכרו בחקרתו במשטרת, כיוון שלטענתו - לא נשאל על כך (עמ' 18 ש' 10-11) - טענה שאינה נכונה בכל הנוגע לכמות הסם בו משתמש מיד' יום, כמו גם הסבר לכמות שנטפסה על גופו, מידע אודתיו נשאל במפורש בחקרתו במשטרת אולם סביר לענות (**ת/1** ש' 48, 50, 54, ש' 56, ש' 6).

סתירה נוספת נוכחה בכך גרסת הנאשם נוגעת לטענותו לפיה בעת חקירתו במשטרת היה ב"קריז" וסבל מתסמי גמילה (עמ' 16 ש' 14-13).

מעודתו של **רס"ל יוגב אסיג**, שחקר את הנאשם (עמ' 6 ש' 10-18; **ת/1**), עולה כי לא התרשם שהנאשם חולה במהלך חקירתו.

הנאשם טוען כי הינו אדם חולה באופן כללי, והגמ שרעד - תקשורתו, היה בשליטה, וענוה בהקשר בו נשאל (עמ' 6 ש' 25-26; עמ' 8 ש' 4).

בנוסף, הנאשם נשאל אם רוצה להתייעץ עם עו"ד טרם החקירה, ואף ניתן לו לשוחח בטלפון עם אשתו לצורך כך, ולבסוף יותר על "יצוג עו"ד במהלך החקירה, אלא רק בביב"ש (**ת/1** ש' 3-7; עמ' 6 ש' 24-25).

בנקודה זו יוער כי הנאשם לא נחקר לאחר שחרורו מאשפוז הוואיל ועל פי אסיג לא היה אחראי על הטיפול בתיק, למעט חקירתו הראשונית של הנאשם (עמ' 7 ש' 7-8) והוצאת צווי חיפוש למכשיiri הטלפון הנידים של הנאשם וכ'மאל (עמ' 7 ש' 13, ש' 23-26); עמ' 8 ש' 12-14).

הgam שתיקנות ההליך חייבה חקירה נוספת של הנאשם לאחר אשפוזו, כמו גם ביצוע עימות נוספת בין הנאשם לג'מאל לאור הפער בנסיבותיהם לעניין החזקת הסמים בידי הנאשם בלבד עם מכשיר הטלפון (עמ' 8 ש' 9)- הרוי שכן במחקרים אלה כדי לפגום בתשתיית הראייתית שהציג המאשימה דן.

לא זו בלבד שמסרתו תיעוד חקירותו של הנאשם (**ת/א**) ניכר כי בחלוקת הארי של החקירה הוא ישב, משפט ועונה לשאלות, כפי שהuid אף החוקר רס"ל יוגב אסיג (עמ' 8 ש' 5), ורק בתום החקירה טוען כי נמצא ב"קריז", נראה בחלוקתו השני של הסרטון כשהוא מכופף קדימה על כסאו, והחוקר מצין כי הנאשם רועד (**ת/א** ש' 76), אלא שאף תוכן החקירה מעלה כי מבין את השאלות, עונה עליהם בהקשרן, ובוחר היטב את השאלות עליהם מסרב לענות או שמהן מנסה להתחמק.

נוכח האמור, משנה הנאשם גרסתו, ומודה בביים"ש כי למעשה לא היה ב"קריז" בעת האירוע השטח ובעת שנכנס לחקירה במשטרה, ואילו רק במהלך החקירה החל להרגיש חלש (עמ' 19 ש' 29, ש' 22-22).

יתרה מכך, אליבא גרסתו - במהלך הבוקר עובר לאירוע השתמש מספר פעמים בסמים בהתאם לתקירות שפרט לעיל (עמ' 19 ש' 2-1). בנסיבות אלה, שהובא לתchnerה היה אחרא שימוש בסמים ולא במצב בו סביר כי יופיעו אצלו תסמיini גמילה (עמ' 17 ש' 16; עמ' 19 ש' 5-6).

משהבין הנאשם חוסר ההיגיון בגרסתו זו- שינה וטען כי לפעמים חמ ברע בשל מחלת הסוכרת בה לוקה (עמ' 19 ש' 4), ולאחר מכן שינה גרסתו בשנית לפיה נלחץ בחקירה ועל כן נכנס למצב של "קריז" (עמ' 19 ש' 8-8; עמ' 20 ש' 21).

למען הסר ספק יובהר כי הגם שאושפץ בבית החולים לאחר החקירה, אינה מעלה ואין מorida לעניין זה, הוайл והתרשםתי כי מסר הודיעתו במשטרה באופן חופשי ומרצון ללא דופי, ומבליל שהיה במצבו הרפואי כדי להשאיר על תוכן עדותו, כמו גם על זכות השתיקה בה בחור פעמים רבות.

בכך לא סגי: אף סוגה פשוטה כתיב היכרותם של הנאשם וג'מאל- לוטה בערפל נוכח עדויותיהם של השניים.

במשטרה טען הנאשם שאינו מכיר את ג'מאל (**ת/א** ש' 24), ועל כן אינו ידוע להסביר את גרסת השוטרים לפיה ניגש לג'מאל ודיבר אליו (**ת/א** ש' 28-28), ובהמשך החקירה- טען כי אין לו מה לענות לשאלת האם הוא בקשר עם ג'מאל (**ת/א** ש' 64-65).

עם זאת, **בביים"ש** הנאשם טען בתחילת שמזכיר את ג'מאל כמו את כולם בכפר (עמ' 17 ש' 6), אך בהמשך מעיד שהלא מכיר אותו (עמ' 18 ש' 19).

לモתר לציין כי הנאשם מעומת עם חוסר ההיגיון שכל אחד מהגרסאות האמורות:

כל שזכיר את ג'מאל- מדוע לנו טענתו עבר במקום מבלתי אפילו לברכו לשלו. על כך השיב הנאשם כי אין לו על מה לדבר אליו, והם לא מתעניינים זה זהה (עמ' 17 ש' 9-8).

כל שאינו מכיר את ג'מאל- מדוע לנו טענתו בנסיבות השוטרים ושוחח אליו? לא כל שכן לך נזק דבר מה? יש לציין כי מושナル על כך במשטרה ונותר ללא מענה -סרב לענות על כך בחקירה (**ת/א** ש' 26, ש' 45, ש' 48, ש' 50, ש' 59, ש' 61).

בנוסף, הדבר אינו מתיישב עם העובדה כי בעת שהושבו יחד בחדר כתרגיל חקירה, שוחחו ביניהם וסיפרו אחד לשני על תוכן חוקיותיהם- עובדה אותה הכחיש הנאשם בביב"ש למרות שמתועדת במצר (**ג/5**; עמ' 18 ש' 20-24).

חרף האמור לעיל, **ג'מאל** מעיד כי מכיר את הנאשם כנרקומן המכור לסמים (עמ' 23 ש' 29-26), חוזר על כי מכיר את הנאשם "**פחחות או יותר**" (עמ' 24 ש' 11-12), מכיר אותו בפניהם (**ת/5** ש' 18, ש' 26-23, ש' 26), אך לא ידע את שמו טרם המעצר (**ת/5** ש' 6; עמ' 24 ש' 13-14). עם זאת, בהמשך מעיד על עצמו כמו שמכיר את הנאשם "**טוב**" (עמ' 24 ש' 18).

יש לציין כי דברים אלה סותרים לחלוטין את עדותו במשטרה לפיה אין בינהם שותם קשר ושום הכרות מקדמת (**ת/5** ש' 38-39, ש' 43).

עם זאת, ג'מאל מגלה בנסיבות הקשורות אליו של הנאשם כאשר יודע להיעיד כי הנאשם חייב כיסף לאדם ממנו קנה סמים בעבר (עמ' 24 ש' 4-2), באופן שאינו מתיישב עם "הכרות בפניהם" בלבד, ובאופן דומה- ג'מאל אינו יודע להסביר במשטרה מדוע בחר הנאשם לפנות דווקא אליו בהצעה למוכר לו מכשיר טלפון לאור היכרותם הקולosa (**ת/5** ש' 65).

העדר הסבר סביר מצד הנאשם לאינטראקציה עם ג'מאל באירוע, גרסאותיהם הסותרות של השניים בנוגע לטיב היכרותם, והעובדת לפיה הנאשם עצמו העיד כי העימות עם ג'מאל הוא שהכריעו מבחינת הלחץ בו היה נתון וגרם לクリיסטו בתא ולאשפוזו (**ג/6**; **נ/2**; עמ' 16 ש' 14-15; עמ' 20 ש' 7; **ג/1**; עמ' 7 ש' 1-4) -טענה הנתמכת אף בגרסהו של ג'מאל (עמ' 25 ש' 31; עמ' 26 ש' 1, ש' 8-9)- מלמדות כי הקשר בין ג'מאל לנאשם איןנו תמים כפי שניסו להציג.

מלבד הסתיירות בגרסת הנאשם, במהלך חלק ניכר מחקירהו במשטרה, בעיקר בכל הנוגע למכירת סמים לג'מאל, שמר על שתיקה, התהמק ממענה לשאלות החוקר, ושאלות אלה אף עוררו את כעסו (**ת/1** ש' 45-42), למרות שהזוהר כי הדבר עלול לשמש לרעתו בבית המשפט (**ת/1** ש' 41, ש' 19), ומבלילו לתת הסבר חלופי המניח את הדעת לנסיבות בהן נתפס (עמ' 19 ש' 31-30).

אף בביב"ש הנאשם מסרב לענות ממי קנה את הסמים שננתפסו על גופו (**ת/1** ש' 33; עמ' 19 ש' 16-21), סרב לשתף פעולה בעימות עם ג'מאל, ושמר על זכות השתקה (עמ' 16 ש' 14-15; עמ' 20 ש' 7), סרב למסור בחקירה באיזו כמות סמים משתמש מידיו ביום (עמ' 18 ש' 29-31), טען כי לא יודע כמה גרם יש במנת סם (עמ' 20 ש' 11), טען כי הינו "נרקומן" ו"חולה" כל אימת שרצה להתחמק ממתן תשובה בחקירה (**ת/1** ש' 9, ש' 21, ש' 37-36) וכיו"ב.

יש לציין כי לא זו בלבד שטענת הנאשם במשטרה ובביב"ש לפיה כביכול אינו יודע כמה גרם מכילה כל מנת סם, אינה סבירה והגיונית בנסיבות בהן אין חולק כי הינו נרקומן המשתמש בסמים באופן תדיר או אינטנסיבי, אלא שאף אינה נסתתרת בעדותו שלו כאשר מכחיש כי הכמות שננתפסה על גופו היכלה 5 גרם הרואין נקי (עמ' 20 ש'

17-16), באופן המעד כי מודע לנסיבות הסם הנמכוות בכל מנה.

ג'مال הותיר אף הוא רושם בלתי אמין וחזקמק, וגרסתו אינה סבירה ואינה מתישבת עם ניסיון החיים, בכל הנוגע להימצאותו של הנאשם במקום, לא כל שכן עם הטענה כי ניסה למכור לו מכשיר טלפון נייד.

בשילוב הדברים יוער כי לא מן הנמנע שמדובר בעד מעוניין החושש כי ככל שהנ帀ם יורשע בניסיון לסלוח בסמים- יתכן כי יובילו לו עצמו, כמו שהסמים הוציאו לו כקונה פוטנציאלי, לא כל שכן מקום בו לחובתו הרשות קודמות רבות ומאררים בגין ביצוע עבירות סמים (עמ' 22 ש' 15-16; עמ' 21-20; עמ' 23 ש' 12).

ג'مال עשה מאמצים רבים בעדותו כדי לחזור ולשכנע כי הגם שהנ帀ם נרכזמן, הוא אינו מוכר סמים. ג'مال חזר על כך פעמיים רבות בעדותו (עמ' 24 ש' 2-4, ש' 6, ש' 19, ש' 30-29).

עם זאת, בסופו של דבר מודה ג'مال בעדותו כי קיים מצב בו נרכזמן מוכר סמים על מנת להשיג כסף ולקנות סמים לצריכה עצמית. כפי שקרה לו עצמו בעבר (עמ' 24 ש' 29-28).

חוסר אמינותו של ג'مال מטעם אף נוכח העובדה כי הוא שולב במשטרת מזהה את השקית עם מנות הסם שהיו בידי הנאשם (**ת/5** ש' 31-32, ש' 34), בעוד שהנ帀ם עצמו מזהה את אותה השקית עם הסם -כשלו, ומודה שנטפסה על גופו (**ת/1** ש' 29).

בנסיבות אלה גרסאותיהם של הנאשם וג'مال הינם כבושים, ללא הסבר מדוע מניה את הדעת לשיהוי, אין מתישבות זו עם זו, ואף נסתרות בשלל סתרות פנימיות כמפורט לעיל, כל זאת נוכח עדותם הקוהרנטיות והמהימנה של השוטרים.

6. לפיך, ולאור כל המפורט לעיל, הריני מרשים את הנאשם בעבירות המוחסנת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י' ניסן תשע"ו, 18 אפריל 2016, במעמד הנוכחים